

**Κάτω
τα χέρια από
τις Κυριακές και τις
ζωές μας**

**ΟΥΤΕ 52, ΟΥΤΕ 32, ΟΥΤΕ 8!
ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ!
Η ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΘΗΚΕ,
ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ**

**ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΩΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΑΝ ΠΕΛΑΤΕΣ
ΚΑΙ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΜΗΝ ΚΑΝΕΤΕ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ**

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ!

ΑΠΕΡΓΙΑ στον κλάδο του εμπορίου
ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΕΡΜΟΥ (ΣΥΝΤΑΓΜΑ) - 10:00

Απεργιακή συγκέντρωση: 10 π.μ., ΕΡΜΟΥ (Σύνταγμα)

Κάτω τα χεριά από τις Κυριακές και τις ζωές μας!

Ο αγώνας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας βρίσκεται σε κρίσιμο σημείο! Με την ψήφιση του νόμου 4472/2017, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έδωσε τη δυνατότητα στα αφεντικά να ανοίγουν τα εμπορικά καταστήματα 32 Κυριακές τον χρόνο σε «τουριστικές ζώνες» της χώρας, με εφαρμογή σε ολόκληρο το δήμο Αθηναίων, στο παραλιακό μέτωπο, στον Πειραιά, στην περιοχή του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος», στο ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης. Το ατελείωτο καλοκαίρι των εργάσιμων Κυριακών από πιθανότητα ή σενάριο γίνεται σιγά σιγά η σκληρή αντεργατική πραγματικότητα, δίπλα στις λευκές νύχτες, τα ελαστικά ωράρια, τις απολύσεις!

Η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας είναι κομμάτι της επίθεσης των αφεντικών ενάντια στο σύνολο των εργαζόμενων. Ο αγώνας για την προάσπισή της είναι μια από τις μάχες της τάξης μας. Ο κλάδος του εμπορίου συνεχίζει να αποτελεί δοκιμαστικό σωλήνα για σειρά αντεργατικών μέτρων που θεσμοθετεί το κράτος και προωθεί η εργοδοσία. Από το εμπόριο ξεκίνησε το ωρομίσθιο, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τα σπαστά ωράρια και τόσα άλλα που απλώθηκαν σαν γάγγραινα σε άλλους κλάδους. Σήμερα, η ανηλεής επίθεση στο ωράριο (με «λευκές νύχτες» και «Black Friday») και το τσάκισμα των αργιών της 2 Γενάρη και της Καθαρής Δευτέρας συνεχίζουν να αποτελούν διακαή πόθο των εργοδοτών παρά την πρόσκαιρη υποχώρησή τους μπροστά στις αντιδράσεις των εργαζόμενων. Ταυτόχρονα, η επιβολή νέων ατομικών συμβάσεων (όπως προσπάθησε να επιβάλει η πολυεθνική H&M), η οριζόντια μείωση μισθών μαζί με μαζικές απολύσεις - «παραιτήσεις» (όπως σε σειρά «πτωχευμένων» αλυσίδων S/M, π.χ. Βερόπουλος), οι απλήρωτες υπερωρίες και η σφοδρή εντατικοποίηση αποτελούν καθημερινά βιώματα για τους συναδέλφους στον κλάδο του εμπορίου. Ίδιες συνθήκες βιώνει το σύνολο των εργαζόμενων σε κάθε χώρο δουλειάς. Τσάκισμα μισθών - ασφαλιστικών δικαιωμάτων, πληρωμή με κουπόνια, υποκατώτατος μισθός για «νεοεισερχόμενους» στην εργασία, ανακύκλωση ανεργίας μέσα από προγράμματα «κοινωφελούς» εργασίας, δολοφονίες εργατών σε εργασιακά κάτεργα. Πραγματικός στόχος της επίθεσης κράτους και κεφαλαίου εναντίον μας η όξυνση της υποτίμησής μας, η ένταση του φόβου μας, το να γίνουμε ακόμα πιο φτηνοί, πιο ευάλωτοι και οι εργοδότες να διασφαλίζουν την κερδοφορία και την εξουσία τους στις πλάτες και τον ιδρώτα μας.

Οι αγώνες μας, οι αγώνες από τα κάτω των εργαζόμενων έχουν ιστορία, έχουν αποτελέσματα, έχουν προοπτική. Εδώ και 4 χρόνια, το «Συντονιστικό Δράσης» δίνει μια σειρά από μάχες για την ανάδειξη και την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων. Οι

παρεμβάσεις μας σε χώρους δουλειάς, οι εργατικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, οι απεργιακές περιφρουρήσεις και τα μπλοκαρίσματα, τόσο στο κέντρο όσο και στις γειτονιές της Αθήνας, ενάντια στην Κυριακάτικη λειτουργία των καταστημάτων, η μαχητική μας στάση απέναντι στην καταστολή των αγώνων μας και στη δίωξη συναδέλφων (όπως στην απεργιακή περιφρούρηση στο βιβλιοπωλείο «Ιανός») αποτελούν τα ζωντανά στιγμιότυπα της καθημερινής μας πάλης. Μέσα από τον διαρκή οριζόντιο συντονισμό εργατικών σωματείων από το εμπόριο αλλά και άλλους κλάδους, συλλογικοτήτων εργαζόμενων και ανέργων, συνελεύσεων γειτονιάς, συλλογικοτήτων του ταξικού - κοινωνικού κινήματος, το «Συντονιστικό Δράσης» κρατά το δρόμο του αγώνα ανοιχτό, αφουγκραζόμενο τις πραγματικές ανάγκες κι ανησυχίες των συναδέλφων στο εμπόριο αλλά και των εργαζόμενων ευρύτερα. Γέννημα της πάλης αυτής είναι και η εργατική συνάντηση «εργαζόμενοι / εργαζόμενες στον κλάδο του εμπορίου» (Ορθοστασία), μιας συλλογικότητας εμποροϋπαλλήλων που δίνει τη μάχη μέσα στους χώρους δουλειάς. Απέναντι στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε, η οργάνωση και συλλογικοποίηση είναι αναγκαία στάση, είναι η μόνη εγγύηση των εργατικών μας συμφερόντων.

Όλα αυτά τα χρόνια, ο αγώνας μας έχει κάνει βήματα προς τα εμπρός. Τα εργατικά μπλόκα ενάντια στις εμπορικές φιέστες εργοδοτών και δημάρχων σε γειτονιές της Αθήνας ή ακόμα και η ακύρωσή τους (Μαρούσι, Ίλιον, Περιστέρι, Γλυφάδα, Νέα Σμύρνη) συνέβαλαν καθοριστικά στην ανάδειξη της φωνής των εμποροϋπαλλήλων και στη σταδιακή αποδυνάμωση παρόμοιων πρωτοβουλιών σε όλη την Αττική. Η αναδίπλωση των πολυεθνικών ομίλων της INDITEX και της H&M σχετικά με το άνοιγμα των καταστημάτων τους στην αργία της 2 Γενάρη, μετά από κινητοποίηση συναδέλφων από τον κλάδο του εμπορίου, αποτελεί εργατική παρακαταθήκη που μένει να περιφρουρηθεί οργανωμένα και ανυποχώρητα μέσα στους χώρους δουλειάς. Παρομοίως, στις 4, 11, 18 και 25 Ιούνη το «Συντονιστικό δράσης» κατάφερε να μπλοκάρει έμπρακτα τις ορέξεις των εργοδοτών και των πολυεθνικών ομίλων να εφαρμόσουν το καινούριο μέτρο των 32 Κυριακών στην Ερμού με πρωτεργάτη τον όμιλο INDITEX. Στις 4 Ιούνη χρειάστηκε να στηθούν δυναμικές περιφρουρήσεις στο κέντρο, ώστε να αποτρέψουμε το άνοιγμα καταστημάτων. Στη συνέχεια η ανακοίνωση της κυριακάτικης κινητοποίησής μας αλλά και οι παρεμβάσεις μας στους χώρους δουλειάς, ανάγκαζαν την εργοδοσία να υποχωρεί και να ανακοινώνει ότι τα καταστήματα θα παραμένουν κλειστά (ενώ αυτό το διάστημα στα καταστήματα του ομίλου INDITEX οι συνάδελφοί μας βιώνουν ακόμα μια εκβιαστική συνθήκη: η εργοδοσία ανακοινώνει αιφνιδιαστικά τελευταία στιγμή αν θα ανοίξει ή όχι Κυριακή τα καταστήματα, κρατώντας τους σε ιδιότυπη ομηρία). Τέλος, σημαντική παρακαταθήκη άφησε το πανελλαδικό κάλεσμα αγώνα με την επιτυχημένη εργατική διαδήλωση της Πέμπτης 13 / 7 και αποκορύφωμα την απεργία της Κυριακής 16 / 7, όπου στην Ερμού έως τη 1 το μεσημέρι,

με αποφασιστική συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων των καταστημάτων της περιοχής, πετύχαμε το μπλοκάρισμά τους από το Σύνταγμα μέχρι και την πλατεία Μοναστηρακίου! Την ίδια μέρα, κινητοποιήσεις και απεργιακές περιφρουρήσεις σημειώθηκαν σε Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Ηράκλειο, Χανιά, Ξάνθη, Λαμία, Άρτα, Καλαμάτα, Πάτρα, Χαλκίδα, Βέροια, Λευκάδα, Μυτιλήνη, Αγρίνιο, Λάρισα, Κέρκυρα, Λιβαδειά, Αλεξανδρούπολη, Πρέβεζα, Σάμο και Τρίκαλα. Βάζοντας ένα λιθαράκι στην περαιτέρω ενδυνάμωση των αντιστάσεων μας!

Δικαιώθηκε και η επιμονή μας να μην εφησυχάζουμε με την απόφαση του ΣτΕ, που αφορούσε το πιλοτικό μέτρο των «52 Κυριακών», ενάντια στο οποίο είχαν προσφύγει ενώσεις εργοδοτών (ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ), εμπορικοί σύλλογοι και ΟΙΥΕ. Μια απόφαση που έκρινε αντισυνταγματικό το άνοιγμα των καταστημάτων όλες τις Κυριακές του χρόνου, αλλά δεν ήταν σε θέση να ανακόψει τις ορέξεις των αφεντικών, που συνεχίζουν ακάθεκτα με τις 8, τις 32 κ.ο.κ. Αυτό που υπενθυμίζαμε τότε είναι οι μάχες του καλοκαιριού του 2014, όταν μαζικά εργατικά μπλοκαρίσματα σε όλο το εμπορικό κέντρο της Αθήνας δεν άφησαν κανένα περιθώριο στις μεθοδεύσεις κράτους και εργοδοτών. Μάχες που δόθηκαν νικηφόρα ακόμα και χωρίς την κήρυξη απεργιών από την ΟΙΥΕ, αλλά με την πλήρη στήριξη των συναδέλφων/ισσών της Ερμού, όταν βρεθήκαμε όλοι/ες μαζί μπροστά στα κατεβασμένα ρολά καταστημάτων. Σήμερα, σε επανάληψη της ίδιας φαρσοκωμωδίας, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ, εμπορικοί σύλλογοι και ΟΙΥΕ προσφεύγουν και πάλι στο ΣτΕ, αυτή τη φορά για το ζήτημα των 32 Κυριακών, λες και η θεσμική δικαιοσύνη θα σταθεί εμπόδιο στη διακηρυγμένη κρατική πολιτική και τα συμφέροντα των αφεντικών. Όπως τότε έτσι και τώρα, δεν τρέφουμε αυταπάτες. Εμμένουμε πως ο μόνος φραγμός απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε από το κράτος και τα αφεντικά είναι η αναβάθμιση της οργάνωσης και της ετοιμότητάς μας, έχοντας πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι τα ταξικά μας συμφέροντα διασφαλίζονται μόνο με τους δικούς μας αγώνες.

Ήταν και παραμένει δεδομένο ότι τίποτε δεν επρόκειτο να μας χαριστεί μέσω κάποιου σωτήρα που θα υποσχόταν να δικαιώσει τον αγώνα μας. Είναι ξεκάθαρο πως ρόλος της κυβέρνησης ως διαχειριστή του εκμεταλλευτικού αυτού συστήματος είναι η προάσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου και της αστικής τάξης. Για αυτό και δεν υποστείλαμε ποτέ τον αγώνα μας -ιδίως τον καιρό των αυταπατών και της «ελπίδας»-. Για αυτό και στηριζόμαστε αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις και προσπαθούμε μαζί με τους συναδέλφους μας από όλο τον κλάδο του εμπορίου και από κοινού με τον κόσμο του αγώνα να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας.

Αν ψωνίζεις Κυριακή, ετοιμάσου να εργαστείς Κυριακή. Ένα από τα όπλα κράτους και εργοδοτών αποτελεί και το άλλοθι της κατανάλωσης και της τόνωσης της αγοράς, που

καταρρέει, αν λογαριάσουμε το μειωμένο τζίρο στις περιοχές που εφαρμόστηκε το μέτρο των 32, αλλά παρόλα αυτά χρησιμοποιείται για να «νομιμοποιήσει» τα ανοιχτά μαγαζιά στην κοινή γνώμη. Δυστυχώς, μια μερίδα της κοινωνίας συνεχίζει να σκέφτεται ως καταναλωτικό κοινό, υπερασπιζόμενη την «ελευθερία» της βιτρινοθεραπείας. Δεν σταματάμε να καταδεικνύουμε την ευθύνη αυτή. Στην κομβική διαμάχη ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας και στον κόσμο των οικονομικών – πολιτικών αφεντικών, παίρνουμε τη θέση που μας αναλογεί βάσει των ταξικών μας συμφερόντων. Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους, στους άνεργους, στους νεολαίους, στους συνταξιούχους και τους καλούμε να μην υποκύψουν στην προσπάθεια επιβολής ενός κλίματος ατομικισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού. Όλοι και όλες πλέον γνωρίζουν τι σημαίνει να ψωνίζεις την Κυριακή, ποια είναι η πραγματικότητα που κρύβεται πίσω από τις λουσαάτες βιτρίνες των καταστημάτων. Κάθε χτύπημα στα δικαιώματα των εργαζόμενων ενός κλάδου, αποτελεί χτύπημα συνολικά τον κόσμο της εργασίας.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για την Κυριακάτικη αργία, για τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας. Καλούμε τις/τους συναδέλφισσες/ους μας στο εμπόριο και σε κάθε εργασιακό κλάδο, τα εργατικά σωματεία και τις συλλογικότητές τους, όλο τον κόσμο του αγώνα, όσες κι όσους βιώνουν τη σύγχρονη καταπίεση και εκμετάλλευση, να δώσουμε από κοινού και να δυναμώσουμε τη μάχη αυτή. Με όπλα την από τα κάτω οργάνωση, τη συλλογική αντίσταση και την ταξική αλληλεγγύη!

Συντονίζουμε τις μάχες που δίνουμε μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς σε κάθε γωνιά της χώρας. Δυναμώνουμε κι άλλο τις ταξικές μας αντιστάσεις, οργανωνόμαστε σε εργατικές συλλογικότητες και σωματεία, οργανώνουμε τον αγώνα σε κάθε γειτονιά, δημιουργούμε συντονιστικά σε κάθε πόλη, αναβαθμίζουμε την πανελλαδική διάσταση του αγώνα με την ανάληψη συντονισμένων αγωνιστικών πρωτοβουλιών.

Κομβικές ημερομηνίες αγώνα είναι οι επόμενες Κυριακές με τα μαγαζιά ανοιχτά σε πανελλαδικό επίπεδο, με πρώτη την 5η Νοέμβρη και στη συνέχεια 17, 24 και 31 Δεκέμβρη. Να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, με δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις και μαζικές παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς – γειτονιές, αναχαιτίζοντας και πάλι τους σχεδιασμούς τους, συμβάλλοντας όχι μόνο στην ενίσχυση του αγώνα για την Κυριακάτικη αργία, αλλά και συνολικά της θέσης μας ως εργαζόμενων στο πεδίο της ταξικής πάλης.

ΟΥΤΕ 52, ΟΥΤΕ 32, ΟΥΤΕ 8! - ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ!

**Η ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΘΗΚΕ, ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ**

**ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΩΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΑΝ ΠΕΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΜΗΝ ΚΑΝΕΤΕ ΤΙΣ
ΠΛΑΤΕΣ**

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ!

**Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και στα
«απελευθερωμένα» ωράρια**

syntonistikokyriakes.espivblogs.net – syntonistiko_drasis@espiv.net